

Margarita Gómez Gómez:

El Sello y Registro de Indias. Imagen y representación, Böhlau Verlag 2008, 349 s.

Denne bogs hovedsigte er at analysere de kongelige magtsymbolers rolle, herunder det kongelige segl i den spanske kolonisering af den nye verden fra 1492 til ca. 1830. Dette studiefelt er utilstrækkeligt dækket i den allerede omfangsrige forskning om den spanske kolonisering, som har lagt vægt på andre aspekter, som fx. produktion, arbejdsforhold og juridiske institutioner. Den symbolske og den ideologiske side af kongemagten er derfor et nyt forskningsområde for faghistorikere i Spanien og Latinamerika.

Bogen er delt op i 5 kapitler: 1. Løsninger for at overvinde afstanden mellem den nye verden og Spanien. 2. Stemme, figur og det kongelige nærvær: Det kongelige kastilianske segl.; 4. Skabelsen af seglet og Kancelliet for den nye verden; 5. Seglet og Indiens registre i Spanien (16 årh. -19. årh.); Seglet og registrene i den nye verden (det 16. årh til det 19. årh.).

I det første kapitel argumenter forfatteren for emnets relevans i konteksten af den spanske kolonisering i forbindelse med kongemagtens juridiske, ideologiske og symbolske legitimering. Brugen af kongens segl i Spanien og de koloniale besiddelser havde til formål at forene begge verdner i den samme lovgivning, institutioner og magtsymboler. I en situation, hvor den spanske konge aldrig besøgte sine koloniale besiddelser i den nye verden, var det nødvendigt med en genstand, som kunne repræsentere den altid fraværende kongefigur. Kongemagten var repræsenteret i teksterne: de talrige kongelige breve, forordninger og andre dokumenter, som blev sendt til hans delegerede embedsmænd i de oversøiske kongelige besiddelser. Forfatteren kalder dette for kongens tekstlige magtdelegation.

Ifølge forfatteren indebar det kongelige segl, at embedsmændene kunne handle, ligesom kongen kunne have gjort. Det spillede en afgørende rolle i legitimeringen af de institutionelle handlinger, både de juridiske og de sociale, under kolonitidens fire hundrede år. Seglet forenede den kongelige tekst i tre elementer: det repræsentative, det skrevne og det dokumentmæssige. På den måde blev seglet til den mest betydningsfulde repræsentant for den kongelige majestæt i den nye verden. Det var mere end et symbol på kongen, idet det kunne betragtes som kongens personificering (s. 41). En væsentlig rolle heri spillede *el registrador mayor*, dvs. den øverste kongelige registrator, som opbevarede seglet, og som sørgede for, at hans delegerede embedsmænd brugte det efter de kongelige retslige forordninger. Forfatteren bruger da også tre kapitler af bogen til at analysere denne registrators rolle.

Det er en velskrevet bog, og den viser en imponerende arkivarbejde både i Spanien og i Latinamerika. Den har dog nogle mangler set ud fra den metodologiske synsvinkel: Man savner en teoretisk diskussion af de symbolske komponenter, som findes i kildemateriale af den art, som forfatteren arbejder med. Der er ingen inddragelse af fx semiotik, som i nogen tilfælde kan være afgørende som hjælpedisci-

plin. Der er findes ingen kapitler eller afsnit, hvor forfatteren redegør for teori. Værket er derfor et meget beskrivende, empirisk værk.

Bogen har et fint appendiks med billedmateriale og dokumenter. Litteraturlisten er på 22 sider, og bogen indeholder desuden 9 sider med primært kildemateriale. På trods af de ovennævnte indvendinger er denne bog et overbevisende bidrag til studiet af en anden side af kolonimagts legitimering i den nye verden. Denne bog er velegnet læsning for faghistorikere med speciale i den spanske kolonialisme i den nye verden.

HUGO CANCINO. PROFESSOR, DR.PHIL. & PH.D.
DEPARTMENT OF CULTURE AND GLOBAL STUDIES,
AALBORG UNIVERSITET.